

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 21Saz/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0925100202
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bc. Marián Haladej
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0925100202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudcom Mgr. Mariánom Haladejom, v právnej veci žalobcu: Morad ROWANI (alias A. B.), nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Marocké kráľovstvo, bez cestovného dokladu, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, 07801 Sečovce. Slovenská republika, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, 810 00 Bratislava, IČO: 30 798 841, Kancelária Košice, Murgašova 3, 040 41 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Prezídium policajného zboru, úrad hraničnej a cudzineckej polície, riaditeľstvo hraničnej cudzineckej polície Prešov, oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko, 041 75 Košice – letisko, Slovenská republika, IČO 00 151 866, o nariadenie prepustenia zo zaistenia, takto

rozhodol:

- I. Správnu žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 26.03.2025, predloženou žalovanému dňa 28.03.2025 a doručenou dňa 03.04.2025 Správnomu súdu v Košiciach, sa žalobca domáhal nariadenia prepustenia zo zaistenia, nakoľko žalobca bol zaistený pre účely výkonu administratívneho vyhostenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“).

2. Žalobca je v súčasnosti na základe rozhodnutia o zaistení zo dňa 06.12.2024 č. PPZ-HCP-PO9-8-064/2024 - AV zo dňa 06.12.2024, ktoré vydal žalovaný a ktorým zaistil žalobcu od 06.12.2024 podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmarit' jeho administratívne vyhostenie. Zároveň podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 06.06.2025. Zaistenie sa vykonáva v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach.

Administratívne konanie

3. Žalobca bol dňa 14.07.2023 kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava – Rusovce na území Slovenskej republiky, pričom pri kontrole bolo zistené, že žalobca nemá pri sebe žiaden doklad totožnosti a nevedel ani hodnoverne preukázať svoju totožnosť, a preto bol predvedený na obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava – Rusovce. Na základe vykonaného zisťovania zo strany policajného zboru bolo zistené, že žalobca sa zdržiaval na území Slovenskej

republiky ako vízový cudzinec bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán.

4. Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava ako príslušný orgán vo veciach administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky začala dňa 15.07.2023 konanie vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu a určení zákazu vstupu, o čom bol žalobca písomne upovedomený. Dňa 15.07.2023 bola so žalobcom spísaná zápisnica pod č. PPZ-HCP-BA5-3784- 009/2023-AV, v ktorej sa vyjadril k svojmu príchodu na územie Slovenskej republiky, k dĺžke doby zdržiavania sa na území SR a Schengenského priestoru, k tomu, že z Maroka vycestoval legálne na svoj cestovný doklad z letiska Casablance do Turecka - Istanbulu, kde kontaktoval prevádzkača, popísal svoju trasu, cez ktorú sa dostal až na územie Slovenskej republiky. Žalobca uviedol, že v domovskej krajine mu nehrozí smrť a z Marockého kráľovstva vycestoval z ekonomických dôvodov o udelenie azylu na území Slovenskej republiky v tom čase nepožiadaval.

5. Rozhodnutím Mobilnej jednotky Policajného zboru Bratislava č. PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV zo dňa 15.07.2023 bolo rozhodnuté o administratívnom vyhostení žalobcu z územia Slovenskej republiky na územie Marockého kráľovstva a určil sa žalobcovi zákaz vstupu na územie SR a na územie všetkých členských štátov EÚ na dobu troch rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2023. Žalobca bol dňa 15.07.2023 na základe rozhodnutia Mobilnej jednotky Policajného zboru Bratislava č. PPZ-HCP-BA5-3784-013/2023-AV zároveň zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2023.

6. Žalobca dňa 31.10.2023 požiadal v priestoroch Útvoru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov o udelenie azylu na území SR z náboženských dôvodov, preto z uvedeného dôvodu začala dňa 31.11.2023 Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava konanie vo veci zaistenia účastníka konania podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ktorý bol v rámci tohto konania vypočutý a svoje vyjadrenie podal do zápisnice pod č. PPZ-HCP-BA5-3784-030/2023-AV v ktorej uviedol, že nemá finančné prostriedky, nevie si zabezpečiť ubytovanie na území SR, a k otázkam ohľadom jeho žiadosti o azyl sa odmietol vyjadriť. Dňa 03.11.2023 bolo vydané rozhodnutie pod číslom PPZ-HCP-BA5-3784-031/2023- AV o zaistení žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, doba zaistenia bola určená do 03.02.2024, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.11.2023. Dňa 29.01.2024 bolo vydané rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA5-44-039/2024-AV o predĺžení zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov do 03.05.2024, žalobca bol ponechaný v umiestnení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, do ktorého bol prevezený z Útvoru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce dňa 26.04.2024. Dňa 15.02.2024 bol žalobca Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni identifikovaný ako marocký občan: A. B., nar.: XX.XX.XXXX.

7. Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. MU-PO-356/2023-Ž zo dňa 15.04.2024 rozhodol o žiadosti žalobcu o udelenie azylu zo dňa 31.10.2023 tak, že mu podľa § 13 ods. 1. a) zákona a azyle azyl neudelil a zároveň podľa § 13 c ods. 1 ods. a) a § 13c ods. 1 písm. b) zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu. Rozhodnutie bolo oznámené žalobcovi dňa 23.04.2024 a nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2024. Dňa 02.05.2024 bolo vydané rozhodnutie o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia číslo PPZ-HCP-BA5-100-010/2024-AV s dĺžkou doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 02.07.2024. Dňa 27.06.2024 bolo vydané rozhodnutie o predĺžení zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov najviac do 27.09.2024 pod číslom PPZ-HCP-BA5-100-023- 2024-AV a žalobca bol ponechaný v zaistení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, dňa 06.08.2024 vydal Správny súd v Košiciach Rozsudok sp.zn.: 7Saz/2/2024, ktorým zrušil rozhodnutie o predĺžení zaistenia č. PPZ-HCP-BA5-100-023-2024-AV zo dňa 27.06.2024 a nariadil bezodkladne prepustiť žalobcu zo zaistenia (žalobca v tom čase vystupoval pod menom a priezviskom A. B., nar.: XX.XX.XXXX). Dňa 19.08.2024 bolo zaistenie účastníka konania ukončené podľa § 90 ods. 2 písm. b) bod č. 2 zákona o pobyte cudzincov, a to na základe právoplatného rozhodnutia Správneho súdu v Košiciach a bol umiestnený do Záchytného tábora Humenné, následne dňa 27.08.2024 bol umiestnený do Pobytového tábora Rohovce. Dňa 03.09.2024 sa do Pobytového tábora Rohovce už nedostavil a ušiel do zahraničia a v IS MIGRA bol dňa 06.09.2024 zaevidovaný úkon - svojvoľný odchod a dňa 13.09.2024 bol žalobca vyradený z evidencie.

8. Dňa 08.10.2024 bol žalobca transferovaný na územie Slovenskej republiky z územia Rakúska podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) číslo 604/2013 a toho istého dňa bol žalobca prevzatý na územie Slovenskej republiky, jeho pobyt na území SR sa považoval za neoprávnený. Dňa 08.10.2024 bolo začaté žalovaným konanie vo veci zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko sa žalobca na území SR zdržiaval neoprávnenne bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt, alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zmluvnou stranou o čom bol žalobca upovedomený (priletel z Viedne do Košíc, z uvedeného konal vo veci žalovaný). Dňa 08.10.2024 bola so žalobcom spísaná Zápisnica o podaní vysvetlenia pod č. PPZ - HCP-PO9-8-017/2024-AV, v ktorej uviedol žalobca svoje osobné údaje: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, žalobca využil svoje právo nevypovedať a na ďalšie otázky už neodpovedal. Dňa 08.10.2024 bolo vydané rozhodnutie číslo: PPZ - HCP-PO9-8-018/2024-AV o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia (o administratívnom vyhostení bolo rozhodnuté dňa 15.07.2023 Mobilnou jednotkou Policajného zboru Bratislava - rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV), dĺžka doby zaistenia bola určená do 08.02.2025 a dňa 08.10.2024 bol žalobca umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu na Správny súd v Košiciach, ktorý vydal Rozsudok pod sp.zn.: 16Saz/2/2024 zo dňa 13.11.2024, v ktorom súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. PPZ - HCP-PO9-8-018/2024-AV zo dňa 08.10.2024 z dôvodu, že správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia pri posudzovaní celkovej prípustnej doby zaistenia nezohľadnil aj dĺžku predchádzajúceho zaistenia v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu 1Szak/19/2017 zo dňa 15.12.2017 a nariadil bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia. Dňa 27.11.2024 vydal správny orgán príkaz na prepustenie zaistenej osoby zo zariadenia pod č. PPZ-HCP-PO9-8-037/2024-AV z dôvodu podľa § 90 ods. 2 písm. b) bod číslo 2 zákona o pobyte cudzincov a zaslal ho Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce.

9. Dňa 27.11.2024 žalovaný začal konanie vo veci zaistenia účastníka podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov a to na účel výkonu administratívneho vyhostenia z dôvodu, že sa na území Slovenskej republiky zdržiava neoprávnenne, bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán, pričom v tom čase už u žalobcu existovalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o administratívnom vyhostení, ktoré vydal správny orgán - Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV dňa 15.07.2023. Dňa 27.11.2024 bola spísaná zápisnica č. PPZ-HCP-PO9-8-046/2024-AV v ktorej uviedol, že využíva právo nevypovedať a na ďalšie otázky už neodpovedal. Dňa 27.11.2024 vydal žalovaný rozhodnutie číslo PPZ-HCP-PO9-8-047/2024-AV, ktorým rozhodol o zaistení žalobcu odo dňa 27.11.2024 podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia, pričom určil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.03.2025. Žalobca bol podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov dňom 20. 07.11.2024 umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce.

10. Dňa 28.11.2024 žalobca počas zaistenia v Útvare Policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce podal opakovanú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky z dôvodu obavy o svoj život v domovskej krajine. Žiadosť bola zaevidovaná pod číslom konania MU-PO-203/2024-Ž, išlo v poradí už o druhú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky. Dňa 06.12.2024 bol žalobca upovedomený o začatí konania podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, pričom do zápisnice pod číslom PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV podal vyjadrenie, kde uviedol, že trvá na svojej predošlej výpovedi a ďalej odmietol vypovedať, odmietal akúkoľvek ďalšiu spoluprácu. Dňa 06.12.2024 žalovaný vydal rozhodnutie č. PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV o zaistení žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Dňa 17.12.2024 podal voči rozhodnutiu č. PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV zo dňa 06.12.2024 správnu žalobu v ktorej žiadal zrušiť predmetné rozhodnutie a nariadiť jeho prepustenie zo zaistenia. Správny súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 2Saz/5/2024 zo dňa 13.01.2025 žalobu zamietol.

11. Žalovaný od posledného rozhodovania vo veci jeho zaistenia, počas trvania jeho zaistenia vykonal zisťovanie lustráciou v informačnom systéme MV SR a PZ zároveň sa dotazoval na stav konania pred Migračným úradom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, čo je zrejme z úradného záznamu zo dňa 11.02.2025.

12. Dňa 25.02.2025 žalovaný vykonal lustráciu v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR a Policajného zboru, rovnako zisťoval stav konania vo veci udelenie azylu pred migračným úradom

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, obdobný úradný záznam sa nachádza aj v spise zo dňa 14.03.2025.

Konanie pred správnym súdom

13. Žalobca podal prostredníctvom Centra právnej pomoci správnu žalobou zo dňa 26.03.2025 vo veci zaistenia, doručenú žalovanému dňa 28.03.2025. V podanej správnej žalobe žiadal nariadiť jeho prepustenie zo zaistenia a to z dôvodu, že zaistenie nie je účelné, zákonné a dôvodné a nie je tu reálnosť vyhostenia žalobcu. Žalobca so zaistením nesúhlasil, považoval ho za neúčelné a nezákonné, v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru a v rozpore s ustanovením § 90 ods. 1 písm. d) a § 90 ods. 2 písm. b) bod 1 zákona o pobyte cudzincov. Žalobca poukázal, že podal žiadosť o azyl, pričom konanie sa začalo dňa 28.11.2024 a do dňa podania správnej žaloby nebolo o jeho žiadosti rozhodnuté, a keďže Migračný úrad Ministerstva vnútra SR nerozhodol o jeho žiadosti do 60 dní odo dňa začatia azylového konania, nemohol jeho žiadosť zamietnuť ako zjavne neopodstatnenú, preto i pre prípad negatívneho rozhodnutia vo vzťahu k ďalším krokom, môže výkon rozhodnutia Migračného úradu MV SR, v prípade podania správnej žaloby voči takémuto rozhodnutiu, odložený. Z uvedeného dôvodu je tu spochybnená účelnosť zaistenia a následného administratívneho vyhostenia. Rovnako žalobca poukázal, že už v minulosti bol zaistený, pričom jeho totožnosť bola už v minulosti v inom konaní potvrdená a doposiaľ mu nebol vydaný náhradný cestovný doklad. Žalobca sa dôvodne domnieva, že existujú prekážky jeho vyhostenia, ktoré spočívajú v nemožnosti vybavenia náhradného cestovného dokladu a teda fakticky nie je realizovateľné administratívne vyhostenie. Skutočný účel zaistenia je jeho odsun na územie Marockého kráľovstva po skončení azylovej procedúry a keďže ten nie je možný, nie je jeho zaistenie ani zákonné, ani prípustné. V žalobe poukázal na nález Ústavného súdu SR zsp.zn. II. ÚS 264/09 zo dňa 19.10.2010. Žiadal, aby súd bezodkladne prepustil žalobcu zo zaistenia, ako i žiadal priznanie trov právneho zastúpenia.

14. Žalovaný sa podaním zo dňa 03.04.2025 k podanej správnej žalobe vyjadril tak, že so správnu žalobou nesúhlasil, poukázal, že namietané skutočnosti nekorešponujú s aktuálnym stavom a postavením žalobcu, poukázal na to, že zaistenie žalobcu považoval za zákonné, účelné a efektívne, z administratívneho spisu, ako i zo skutočností obsiahnutých v spise mal za to, že žalobca konal tak, že zneužíval azylové inštitúty a žiadosť o azyl je účelná a žalobca odmietal spoluprácu, odmietal vypovedať, podpisovať podklady a neposkytol spoluprácu v dostatočnej miere. Žalovaný mal za to, že žalobca podstatne prispel k predĺženiu konania vo veci rozhodovania Migračného úradu MV SR, pretože musel nanovo vyhodnotiť a preveriť skutočnosti, pretože žalobca nespolupracoval. Žalovaný uviedol, že zo strany Migračného úradu Ministerstva vnútra SR nebola doposiaľ prekročená zákonná lehota na vydanie rozhodnutia a taktiež odôvodňoval stanovenú dĺžku zaistenia v trvaní šiestich mesiacoch, kedy mal za to, že táto lehota vzhľadom na správanie žalobcu bola stanovená správne a rovnako uviedol, že už bola posudzovaná zákonnosť rozhodnutia o zaistení a to rozsudkom Správneho súdu v Košiciach sp.zn. 2Saz/5/2024 zo dňa 13.01.2025. Žalovaný má za to, že vo veci administratívneho vyhostenia prebiehali úkony v dostatočnej miere, bol vydaný náhradný cestovný doklad, pričom proces vystavovania náhradného cestovného dokladu sa počas azylového konania prerušil. Žalovaný taktiež namietol, že žalobca v podanej správnej žalobe nevysvetlil, aké prekážky by mali byť v procese administratívneho vyhostenia. Žalobca po oboznámení sa s rozsudkom Správneho súdu v Košiciach zo dňa 16.11.2024 tiež uviedol, že ak bude prepustený zo zaistenia, nemá už ďalej záujem o azyl v SR, z čoho žalovaný usudzoval účelnosť jeho zaistenia. Žalovaný považoval žiadosť o azyl za jednoznačne účelovú s cieľom oddialiť alebo zmariť proces jeho administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky. Rovnako k námietke žalobcu, že totožnosť žalobcu už bola v minulosti potvrdená zo strany zastupiteľského úradu, túto považoval za nedôvodnú, pretože sám žalobca neuvádzal svoju pravú identitu, neuvádzal ju ani právny zástupca žalobcu a nie je jednoznačne ustálená identita žalobcu. Žalovaný ďalej odkázal na námietky, ktoré použil so svojom vyjadrení zo dňa 27.12.2024 k podanej správnej žalobe, považoval zaistenie žalobcu za súladné s článkom 5 ods. 1 písm. f) k Dohovoru a žiadal žalobu zamietnuť ako i nežiadal náhradu trov konania.

15. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovaného nevyjadril. Pred nariadením pojednávania správny súd zisťoval skutočnosti podstatné pre konanie u žalovaného, a to na základe výzvy zo dňa 03.04.2025, pričom žalovaný v odpovedi zo dňa 08.04.2025 uviedol, že lustráciou v informačnom systéme Ministerstva vnútra a PZ IS Migra bolo zistené, že dňa 04.04.2025 bol vyznačený úkon

Migračným úradom MV SR, v ktorom bolo uvedené, že azyl nebol udelený, nebola poskytnutá doplnková ochrana. Podľa vyjadrenia žalovaného rozhodnutie nebolo v čase jeho zaevidovania právoplatné. Žalovaný uviedol, že naďalej je potrebné žalobcu považovať za žiadateľa o azyl a v tomto štádiu konania musí žalovaný čakať, či žalobca využil svoje zákonné právo preskúmať vydané rozhodnutie Migračného úradu MV SR cestou správnej žaloby a ak nevyužije svoje právo a rozhodnutie sa stane vykonateľným, žalovaný bezodkladne pristúpi k vydaniu nového rozhodnutia o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Poukázala na to, že prepustením žalobcu zo zaistenia by sa zmaril proces administratívneho vyhostenia. Žalovaný mal zato, že, keďže nie je možné predpokladať ďalšie kroky (podanie alebo nepodanie správnej žaloby voči tomuto rozhodnutiu zo strany žalobcu), mal za to, že v tomto v štádiu konania účel zaistenia naďalej trvá.

16. Na rozhodnutie o správnej žalobe nariadil správny súd na deň 14.04.2025 so začiatkom o 09:30 hod. pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnil žalobca, ani jeho zástupca, ktorí svoju neúčasť na ňom ospravedlnili už v správnej žalobe a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na pojednávaní sa zúčastnili poverení zástupcovia žalovaného, ktorí zotrvali na podanom vyjadrení a požadovali žalobu zamietnuť, vo vzťahu k informáciám týkajúcich sa rozhodnutia o azyle uviedli, že nie sú účastníkmi konania a teda nedisponovali rozhodnutím o azyle ku dňu pojednávania, rovnako uviedli, že v rámci tohto konania nebola totožnosť žalobcu zo strany ambasády ešte potvrdená, keďže išlo o nové konanie, bolo nevyhnutné opätovne potvrdiť totožnosť žalobcu zo strany zastupiteľského úradu, navrhli žalobu zamietnuť. Správny súd na pojednávaní rozhodol o správnej žalobe a žalobu zamietol.

Relevantné právne predpisy

17. Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. h) zákona o pobyte cudzincov, na účely tohto zákona sa rozumie neoprávneným pobytom zdržiavanie sa cudzinca na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou.

18. Podľa ust. § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu, ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt alebo poskytnutú medzinárodnú ochranu. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený, ak je možné takúto krajinu určiť. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení policajný útvar môže uložiť zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov. Policajný útvar, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, uloží zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov, ak v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčí lehotu na vycestovanie podľa § 83 ods. 2.

19. Podľa § 81 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo trest. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu taký trest môže byť uložený.

20. Podľa ust. § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ak má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky.

21. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4

22. Podľa ust. § 88a ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky

na účel zistenia tých skutočností, na ktorých je založená jeho žiadosť o udelenie azylu, ktoré by bez zaistenia nebolo možné získať, najmä ak existuje riziko jeho úteku,

23. Podľa ust. § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov Policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udelení azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelení azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmarit jeho administratívne vyhostenie,

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako neprípustnú, ak

- a) žiadateľovi udelil azyl štát, ktorý nie je členským štátom Európskej únie, a žiadateľ môže efektívne využívať túto ochranu; to neplatí, ak žiadateľa nie je možné do tohto štátu účinne vrátiť,
- b) žiadateľ prichádza z bezpečnej tretej krajiny; to neplatí, ak v jeho prípade nemožno túto krajinu považovať za bezpečnú tretiu krajinu alebo ak žiadateľa do bezpečnej tretej krajiny nie je možné účinne vrátiť alebo ak ide o maloletého bez sprievodu a nie je to v jeho najlepšom záujme,
- c) je na konanie o udelenie azylu príslušný iný štát,
- d) žiadateľovi udelil azyl alebo poskytol doplnkovú ochranu z dôvodu vážneho bezprávia členský štát Európskej únie; to neplatí, ak Slovenská republika súhlasila s premiestnením cudzinca na svoje územie,
- e) žiadateľ je občanom členského štátu Európskej únie; to neplatí, ak nastali skutočnosti uvedené v osobitnom predpise alebo
- f) ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu; ministerstvo môže rozhodnúť, či žiadosť o udelenie azylu bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

25. Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ

- a) odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b alebo
- b) pochádza z bezpečnej krajiny pôvodu; to neplatí, ak v jeho prípade nemožno túto krajinu považovať za bezpečnú krajinu pôvodu.

26. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak žiadateľ nespĺňa podmienky podľa § 8, 10, 13a alebo § 13b a

- a) neoprávnene vstúpil na územie Slovenskej republiky a bez vážneho dôvodu nepožiadal o medzinárodnú ochranu bezodkladne po svojom vstupe,
- b) nepodrobil sa odňatiu daktyloskopických odtlačkov podľa § 23 ods. 1,
- c) predložil nepravdivé informácie alebo dokumenty, falšované alebo pozmenené doklady alebo zadržoval podstatné informácie alebo dokumenty dôležité na konanie o udelenie azylu s úmyslom sťažiť posudzovanie žiadosti o udelenie azylu,
- d) zdôvodnil svoju žiadosť o udelenie azylu zjavne nesúvislými, protirečivými, nepravdivými alebo nepravdepodobnými vyhláseniami, ktoré sú v rozpore s dostatočne overenými informáciami o krajine pôvodu,
- e) je pravdepodobné, že zničil alebo sa zbavil svojho cestovného dokladu alebo iného dokladu totožnosti s úmyslom vytvoriť si nepravú totožnosť v konaní o azyle alebo inak sťažiť posudzovanie žiadosti o udelenie azylu,
- f) predložil svoju žiadosť o udelenie azylu len z dôvodu odvrátiť bezprostredne hroziace vyhostenie z územia Slovenskej republiky,
- g) ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu a nemožno rozhodnúť podľa § 11 ods. 1 písm. f) z dôvodu, že sa podstatne zmenil skutkový stav,
- h) predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky,
- i) predstavuje nebezpečenstvo pre spoločnosť.

27. Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

28. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

29. Podľa ust. § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

30. Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno sťahovať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

31. Podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom; b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinností ustanovenej zákonom; c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní; d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán; e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov; f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

32. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

33. Podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

34. Podľa § 135 ods. 2 písm. a) SSP pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k).

35. Podľa §§ 221 ods. 2 SSP žalobca sa môže správnou žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

36. Podľa §§ 229 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Právny názor správneho súdu

37. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd v konaní vo veciach zaistenia sa oboznámil so správnou žalobou, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného,

vyjadreniami účastníkov konania a to v právnych medziach vznesených žalobných námietok a na pojednávaní konanom dňa 14.04.2025, posudzoval správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť trvania zaistenia žalobcu realizovaného na podklade rozhodnutia o zaistení podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

38. Zaistenie v konaní o administratívnom vyhostení je prísne normatívne obmedzené. Policajný útvar nemôže držať cudzinca v zaistení v zdĺhavom konaní o administratívnom vyhostení bez vydania rozhodnutia o administratívnom vyhostení. To by znamenalo neprimeranú neistotu pre zaisteného cudzinca, preto požiadavka existencie prebiehajúceho konania o administratívnom vyhostení je základnou podmienkou pre vydanie rozhodnutia o zaistení. Ak štátny príslušník tretej krajiny nesúhlasí s administratívnym vyhostením, môže napadnúť rozhodnutie o ňom. Zaistenie na účely odsunu umožňuje zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie zo SR na základe rozhodnutia o administratívnom vyhostení alebo na základe súdneho rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, v ktorom mu bol uložený trest vyhostenia.

39. Na rozdiel od účelu zaistenia, ktorý má povahu zákonného dôvodu zaistenia, účelnosť zaistenia predstavuje existenciu reálneho predpokladu, že bude možné realizovať výkon vyhostenia osoby z územia SR. Pri hodnotení účelnosti zaistenia policajný útvar skúma predovšetkým skutočnosť, či v prípade zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny existuje reálny predpoklad, že bude možné realizovať výkon jeho vyhostenia z územia SR v rámci maximálnej zákonnej dĺžky zaistenia, resp. v rámci predĺženej lehoty zaistenia (napr. existuje reálna možnosť získania náhradného cestovného dokladu). Účelnosť zaistenia musí policajný útvar skúmať tak pred vydaním rozhodnutia o zaistení (čo uvedie aj v odôvodnení rozhodnutia o zaistení), ako aj po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny

40. Pre rozhodnutie správneho súdu o správnej žalobe podľa § 221 ods. 2 SSP nie je podstatným to, či sa zaistenie stalo neúčelným po uplynutí určitého času od vydania rozhodnutia o zaistení alebo malo byť neúčelné už od počiatku, t. j. od momentu vydania rozhodnutia o zaistení, ale skutočnosť, či jeho účelnosť a efektívnosť je možné konštatovať v čase rozhodovania súdu. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd možno osobu pozbaviť osobnej slobody na základe postupu ustanoveného zákonom vtedy, ak ide o zákonné zatknutie, či iné pozbavenie osobnej slobody, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, aby mohlo byť pozbavenie osobnej slobody zákonné, musí byť efektívne a účelné. Všetky podmienky pritom musia byť splnené súčasne. Pri absencii niektorej z nich nemožno hovoriť o oprávnenom pozbavení osobnej slobody navrhovateľa. Uvedené požiadavky pre zaistenie cudzincov, t. j. účelnosť a efektívnosť, musia byť splnené nielen v čase vydania rozhodnutia o zaistení, ale aj počas celej doby trvania zaistenia, čomu zodpovedá aj povinnosť žalovaného skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

41. Vo vzťahu k účelnosti, správny súd v danej veci neposudzoval prioritne prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zaistení, ktoré bolo vyriešené správnym súdom v konaní 2Saz/5/2024, ale posudzoval žalobcove námietky a žalobný návrh na prepustenie zo zaistenia. Správny súd konštatuje, že i týmto je vymedzené postavenie a úloha správneho súdu posudzujúceho veci z hľadiska existencie podmienok pre prípadné nariadenie prepustenia žalobcu zo zaistenia v čase jeho rozhodovania o správnej žalobe. Administratívny spis žalovaného v tejto súvislosti poskytuje podklady, na základe ktorých by bolo možné hodnotiť účelnosť a efektívnosť zaistenia žalobcu. Žalovaný vykonával aspoň v pravidelných intervaloch zisťovanie stavu konania na Migračnom úrade MV SR, ako i pravidelnú lustráciu v informačných systémoch MV SR a PZ. Teda z administratívneho spisu vyplýva snaha overovať účelnosť zaistenia priebežne, teda priebežne zisťoval či účel trvá.

42. Predpokladom zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov je podľa názoru správneho súdu vznik špecifickej situácie, ktorá je zapríčinená podaním žiadosti o udelenie azylu cudzincom, zo správania ktorého možno dôvodne predpokladať, že ju podal iba so zámerom oddialiť alebo úplne zmariť jeho administratívne vyhostenie. Tým, že naplnenie účelu zaistenia je determinované postojom a správaním žalobcu ako žiadateľa o azyl ku podanej žiadosti, je primárne na cudzincovi, aby až do momentu rozhodnutia o nej minimálne tvrdil, že uňho už od začiatku existovali alebo následne

nastali také okolnosti, ktoré mali za následok, že o udelenie azylu žiada v úprimnej snahe zotrvania na území Slovenskej republiky, pretože do krajiny, kam má byť vyhostený, sa vrátiť nemôže alebo nechce. Žalovaný v rámci konania o zaistení neposudzuje splnenie podmienok a dôvodnosť podanej žiadosti o azyl, to patrí výlučne migračnému úradu, môže posúdiť iba okolnosti a vnútorné pohnútky, ktoré viedli žalobcu ku jej podaniu a či nebola s ohľadom na jeho správanie podaná zrejme obštrukčne v záujme oddialiť alebo zmať administratívne vyhostenie. Správny súd v tomto ohľade sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že na základe objektívnych kritérií je možné sa rozumne domnievať, že žalobca podal žiadosť o azyl účelne vyplýva, to zo skutočností, že niekoľko krát použil, iné meno, iný dátum narodenia, pri vypočutí nechcel spolupracovať a odmietol vypovedať. Je právom žalobcu odmietnuť vypovedať, na druhej strane, pre účely konania o azyl, by mal uviesť aspoň korektné identifikačné údaje o svojej osobe.

43. Súd poukazuje na to, že žalobca môže podať žiadosť o udelenie azylu kedykoľvek a realizuje tým svoje právo, ktoré nie je nijako lehotované alebo limitované a ktoré mu zákon o azyloch priznáva. Túto skutočnosť je potrebné zohľadňovať v kontexte ďalších skutočností, ktoré v priebehu zaistenia žalobcu vyšli najavo, ako napríklad časový horizont blížiaceho sa zrealizovania administratívneho vyhostenia, no podkladom by mali byť predovšetkým vlastné tvrdenia žalobcu, ktoré sám prezentoval napríklad v rámci výsluchov predchádzajúcich jeho zaisteniam resp. predĺženiam zaistenia a podľa názoru súdu aj jeho správanie sa počas predchádzajúcich azylových konaní vo vzťahu k jeho predchádzajúcim žiadostiam o azyl, ak samozrejme takáto situácia u toho ktorého žiadateľa nastala. Pokiaľ sa však žalobca správa tak, že opakovane podáva žiadosti o azyl stále z iného dôvodu a počas azylových konaní ujde z územia SR nemôže byť preňho prekvapivé, ak žalovaný vyhodnotí jeho konanie, t. j. podanie žiadosti, s ohľadom na uvedené, ako účelové.

44. Správny súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného, nakoľko v konaní vo veci neoprávneného pobytu bolo žalobcovi dňa 24.3.2023 jednoznačne preukázané, že sa nachádzal na území Slovenskej republiky a členských štátov Schengenskej dohody neoprávnené, a to tým, že sa na tomto území zdržiaval bez platného cestovného dokladu a víza, resp. povolenia na pobyt.

45. Rovnako ako správny súd zistil, že cestovanie do Marockého kráľovstva je vnímané ako bezpečné, tak ako túto informáciu zistil zo stránky ministerstva zahraničných vecí v časti odporúčania pre vycestovanie do cudziny, na druhej strane však je potrebné opätovne podotknúť, že žalovaný nevykonal počas doby zaistenia úkony smerujúce k naplneniu tohto účelu zaistenia. Teda z pohľadu súdu je vyhostiteľný do Marockého kráľovstva. Rovnako, ako vyplýva z administratívneho spisu, tiež bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti žalobcu o azyl, kedy v tomto štádiu konania nie je zrejmé, či podal žalobca správnu žalobu voči rozhodnutiu, resp. či mu bolo rozhodnutie doručené. Pre prípad, že by rozhodnutie bolo právoplatné, v takom prípade by súd musel, pokiaľ by nedošlo k prezaisteniu žalobcu (zmeny dôvodu zaistenia) bezodkladne žalobcu prepustiť, nakoľko už by neexistoval dôvod zaistenia. Z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že žalovaný uvedenú skutočnosť sleduje.

46. Preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, je plne v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, Správnym poriadkom, európskymi právnymi predpismi i medzinárodnými zmluvami o ochrane ľudských práv. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobné dôvody uplatnené žalobcom v podanej správnej žalobe vo vzťahu k jeho tvrdeniu, že žalovaný rozhodol na základe nesprávnych skutkových zistení a vec nesprávne právne posúdil, nie sú dôvodné. Správny súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, a preto podľa § 229 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

47. Správny súd teda posudzoval vyváženie medzi zákonom dovoleným spôsobom obmedziť základné právo jednotlivca na osobnú slobodu, do ktorého bolo zasiahnuté, pretože boli porušené predpisy na úseku pobytu a pohybu cudzincov v SR, na druhej strane je zrejmé, že žalobca je zaistený takmer 5 mesiacov, je obmedzený na osobnej slobode. Rovnako je potrebné mať na pamäti, že celková dĺžka zaistenia sa blíži k hornej hranici možnosti zaistenia ku dňu pojednávania súdu však táto horná hranica nebola prekročená, rovnako bolo badať obštrukcie zo strany žalobcu, čím dochádzalo k predĺženiu zaistenia, k sťažaniu úkonov vo veci a z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca pre prípad, že by bol prepustený zo zaistenia, už by netrval na svojej žiadosti o azyl, tak ako to uviedol. Zároveň správny súd upozorňuje žalovaného na skutočnosť, že žalobca bol opakovane z rôznych dôvodov zaistený poväčšine

času na území Slovenskej republiky od 15.07.2023 (okrem obdobia, ktoré strávil v pobytovom tábore a obdobia jeho úteku do Rakúskej republiky), čím celková doba zaistenia sa blíži k limitom a očakávaniu ústavnej udržateľnosti z inštitútu zaistenia ako takého, správny súd konštatuje že v čase rozhodovania o zaistení tento limit prekročený nebol.

48. Súd k tomuto uvádza, že čo sa týka maximálne prípustnej lehoty zaistenia cudzinca na účel podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ustanovenie § 88a ods.2 zákona o pobyte cudzincov túto lehotu odvíja od premisy, že dôvody pre zaistenie cudzinca podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov trvajú a zároveň toto prekročenie nepresiahlo 6 mesiacov. Keďže žalobca bol na uvedený účel zaistený dňa 06.12.2024, maximálna lehota zaistenia na tento účel uplynie dňa 06.06.2025, t.j. v deň určený žalovaným v rozhodnutí o zaistení podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Správne žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa jedná o nové azylové konanie, ktoré bude posudzované nanovo a autonómne spolu k nemu prislúchajúcim lehotám, a preto aj správne nanovo stanovil dobu zaistenia na účel podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. V danom prípade predstavujú tieto dôvody pretrvávajúce vnútorné postoje žalobcu k ním podanej žiadosti o azyl, ktorú žalovaný ako aj správny súd vyhodnotili ako účelovú s cieľom oddialiť resp. vyhnúť sa administratívne vyhosteniu. Tým je naďalej naplnený aj účel zaistenia.

49. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností má správny súd za to, že je správna žaloba nedôvodná, a preto ju podľa § 229 SSP zamietol.

50. Podľa § 167 odsek 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

51. Podľa § 168 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

52. O nároku na náhradu trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 v spojení s § 168 odsek 1 SSP tak, že účastníkom nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Správnom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia (§ 446 ods. 2 písm. d) SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci. Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.